

A BUDAPESTI SZÁLLODÁK ŐSEI. 1701. Hét utcája volt ekkor Budának. A tekintetes tanács, hogy e széreny területen elszállásolhassa az ideforgó idegent, szállodarendszabályt létesített. Eszerint hivatalosan csak azt minősítették elsőrangú hotelnek, amelynek legalább 6 szobája van. Ha egy szállodás csak négy szobáig tudott föllendülni: második rangosztályt kapott. Amde mit csinál az idegen Budán? Bort iszik. A tekintetes tanács ezt a műveletet is rendszabályokba foglalta. Minden polgár két héten át mérhetett bort. Más akkor nem. Hogy pedig az idegen helyesen értesüljön, hogy melyik a soros polgár: a városi bakternek erősen kötelességévé tétetett ennek harsány kiáltása. Járt neki ezért egy icce bor.

MÁR AKKOR IS. 1703. Pesten ekkor egy-egy család egy forint adót fizetett. Az ökörnek adója azonban egy forint 14 krajcár. A tek. tanács tudta: ki mit ér.

PEST VÁROS KASSZÁJA. 1709. A gyertyamártó benyújtotta számláját öt szál gyertyáról a pesti városi tanácsnak. Amde kisült, hogy a város kasszájában nem található akkora pénzösszeg, amely megfelelt volna az öt szál gyertya értékének. A tek. tanács tehát megüzente a mesternek, hogy jöjjön máskor. Viszont biztosította, hogy nyugodt lehet, befektetett tőkét semmi veszedelem sem fenyegeti, mert hiszen a város „elégge becsületes.“

A KIRÁLYNŐ PESTEN. 1741. Mária Terézia meglátogatta az Invalidusok házát (a mai központi város-házát).

— Az invalidusok szebben laknak, mint én, — vigasztalta a hadfiakat.

Még aznap kemény levelet íratott Pest megyének, hogy gondoskodják arról, hogy lejövetelekor nagyobb mennyiségű fa és élelem legyen a piacon, „hogy olcsó áron lehessen beszerezni.“

SÁSKAVADÁSZAT PESTEN. 1748. Sáskajárás közeledt Pest felé. Erre összeült a városi tanács és tanakodott. Határozat: az összes vadászok kivonulnak a sáskák ellen, élükön a városi dobosok. Akkora dobást és ordítást még nem hallott a nemes város házára, mint a halálra rémült sáskák. Kiderült azonban, hogy kár volt a dolgot ilyen nagy stílusban kezelni, mert nevezett sáskák az Alföld homokján nem találván táplálékot, végelgyengülésben múltak ki a pesti határban. A győztes sereg vidám dobszóval vult haza.

SEMMI SEM ÚJ A NAP ALATT. 1757. Főtisztelendő Mucz Sebestyén urat, a pesti piaristák házfőnökét, el kellett mozdítani. Ő elkövette azt a meggondolatlan-ságot, hogy a piaristakerthen házat építvén, azt klasz-szikus szoboralakkal ékesítette. A derék tudós nyilván túlságosan sokat lápozgathatta Vergiliust, Horatiust, Ovidiust. De meg is járta. A pesti purgerség nem vette tréfának a dolgot, legfőképpen a szobrok hiányos toalettének okából. Röpiratok keletkeztek. Gúnviratok születtek meg. A szobrokat tehát eltávolították, hasonlóképpen szellemi apjukat, Mucz Sebestyén urat. Így írja le az esetet a piaristák krónika-írója. Takáts Sándor.

MENNYI FÁT FOGYASZT EGY SZERZETES? 1759. Ugyanez a krónikás elmondja, hogy ezidőtájt Pest város tanácsa sanda szemmel nézte a piaristák építkezését.

Vajjon miért?

„Ha a szerzetesek száma szaporodni fog, a városban megdrágul a fa és az élelem“, — okolja meg a tanács.

Tehát ezért.

TANÁCSÜLÉS — 1770-BEN. „Értésemre esett, hogy

1386 — All. Karhshskv-rvonda. Víz-utca 9.

			
Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: <i>Krombikó</i>			
Cím: Pest-budai ollózás — Papírszeletek a mulból —			
Forrás: <i>Budapest 1932 IV. 27</i>			
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
Tárgy: 308		Oszályozás	
Hely:		Idő: <i>"17"</i>	
Személy:		Helyszám:	

hatósági személyek az ülések folyama alatt kártyáznak. Háromszáz arany bírságot fog fizetni, akit házárd játékon érnek, legyen az bár „vingt-un“ (a huszonegy). Száz arany a feladót illeti, kinek neve titokban tartatik.“

A kormány leirata a pesti tanácshoz.

FARSANGI HIRDETMÉNY BUDÁN, 1773. „Ő Felsége kegyesen megengedi, hogy a közönség a maga nagyobb gyönyörűségére maskarában bálozzék. Az illetlenkedőket irgalom nélkül kivezetik.“

SZERENCSE-KORREKTURA 1792-BEN. Ferenc király hű alattvalóinak gyermeki örömeire legmagasabb látogatásával tüntette ki a pesti lövöldét. Sőt a díszlakoma legkegyelmesebb elfogyasztása után azon helyben célba is lőtt. Persze, hogy mindjárt az első lövés célba talált.

A BÁDOGOSMESTER VASTAPSA, 1838. Ennek az évnek március 19-ik napján volt először gázvilágítás a Nemzeti Színházban. „A publikum el volt ragadtatva a káprázatos fénytől“ és a függöny elé hívta Wéber bádogosmestert, aki a lámpákat készítette. Ezúttal a publikumnak volt lámpaláza.

KÖZVESZÉLYES MÉHEK, 1848. Az akkor még fiatal Természettudományi Társulat február 15-én fontos probléma eldöntésére ült össze. Buda városi tanácsa ugyanis megtiltotta egy polgárnak, hogy méheket tartson, mert ezen állatok „a virágoknak és embereknek ártalmasak.“ A szegény polgár mit tehetett? Mozgósította Budapest összes természettudósait, akik kénytelenek voltak komoly képpel végighallgatni a tanácsi végzést, nehogy illetlenség bűnébe essenek a hatósággal szemben.

SZENZÁCIÓ KÉT KRAJCÁRÉRT, 1854. A budai Alagutat március 19-én törték át. E naptól kezdve gyalogos polgároknak megengedettett, hogy két krajcár lefizetése után átmenjenek az Alagúton, — de csak vasár- és ünnepnapon. Az Alagút ritkaság-értékével tetemesen emelkedett. Most már mindenki az Alagútról beszélt, leginkább a két krajcár miatt.

MUZEÁLIS DÍSZ-ÖNTÖZŐKANNA, 1855. Csak ekkor jutott eszébe a városi tanácsnak, hogy jó volna a pesti Nemzeti Múzeum köré, a porba fákat ültetni. Pénz azonban nem volt. Erre vidéki gazdák, főképp jáászok és kunok ingyen küldtek csemetéket. November huszonegyedikén ültették el az elsőt. Kivonult a Múzeum egész tisztikara, a hatóságok, a tűzoltók képviselői. Az igazgató díszebédet adott. A díszalkalomra dísz-öntözőkannát készített Kortsák József mester uram. A fát és a kannát harsányan megéljenezte a nagyszámú ünneplő közönség.

SPANYOLFAL A ZUGLIGETBEN, 1855. Ki ösmerne a mai Zugligetre, amikor a következőket olvassa róla egy szemtanútól, 1855-ben: „Nincs elég kiadó szoba, ami van, rossz, azonkívül egy háznak sincs kertje, úgy, hogy a nyaralók a ház előtt ebédelnek, de spanyolfalakkal kénytelenek védekezni a kíváncsiak ellen.“

A KITÜNTETETT TEHÉN, 1856. Udvari élet Pesten hetvenhat évvel ezelőtt. Napihír: „A Kerepesi-úton 6. sz. alatt kiállított roppant nagyságú tehenet ő cs. k. Fensége, Albrecht főherceg fenséges nejével Hildegard főhercegasszonnyal megtekinteni méltóztatott. Ezen rendkívüli tehén tulajdonosa Sümegh István.“

ÁLLATKERT BUDÁN 1859-BEN. „Az első nyilvános szökőkút — írja ez év legjobban informált riportere — május 1-től lövelli sugarát ég felé Budán. A vízmedencébe nemsokára aranyhalakat is tesznek.“